

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES
[ELEANOR SHARPSTON] SECINĀJUMI,
sniegti 2013. gada 25. aprīlī¹

Lieta C-638/11 P

**Eiropas Savienības Padome
pret**

Gul Ahmed Textile Mills Ltd

Apelācija — Dempings — Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas imports — Cēloņsakarība starp dempingu un kaitējumu — Citi zināmi faktori, kas rada zaudējumus un kas nav imports par dempinga cenām — Zaudējumu saistišana vai nesaistišana ar importu par dempinga cenām

1. Līdz 2002. gadam uz Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas importu attiecās muitas nodeva, pēdējā no tām tika noteikta 12 % apmērā. No 1997. gada uz to ar dažiem izņēmumiem attiecās arī antidempinga maksājums no 6 % līdz 7 % apmērā². 2002. gada janvārī abi šie maksājumi tika atcelti³. 2002. gada novembrī *Eurocoton*⁴, rikojoties ražotāju, kas pārstāv lielāko daļu Kopienā saražotās produkcijas, vārdā, iesniedza Komisijai sūdzību. Pēc izmeklēšanas 2004. gadā tika noteikts jauns antidempinga maksājums 13,1 % apmērā⁵.

2. *Gul Ahmed Textile Mills Ltd* (turpmāk tekstā – “*Gul Ahmed*”) ir ražotājs Pakistānā, kura eksportētajām precēm nav ticis piemērots agrākais antidempinga maksājums⁶. Tas vērsās Vispārējā tiesā pret apstrīdēto regulu, *inter alia* pamatojoties uz to, ka, nosakot kaitējumu, nav ņemts vērā fakts, ka importa apjoms bija palielinājies agrāko maksājumu atcelšanas rezultātā, kas bija cits zināmais faktors, ne tikai imports par dempinga cenām, kas rada zaudējumus Kopienas ražošanai, Regulas Nr. 384/96 (turpmāk tekstā – “Pamatregula”) 3. panta 7. punkta izpratnē⁷.

3. Vispārējā tiesa apmierināja uz šī pamata iesniegto sūdzību⁸.

1 — Oriģinālvaloda – angļu.

2 — Skat. Padomes 1997. gada 28. novembra Regulu (EK) Nr. 2398/97 par Indijas, Ēģiptes un Pakistānas izcelsmes gultas veļas importam piemērojamiem galīgajiem antidempinga maksājumiem (OV L 332, 1. lpp.), ar izdarītajiem grozījumiem.

3 — Skat. Padomes 2001. gada 10. decembra Regulu (EK) Nr. 2501/2001 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim (OV L 346, 1. lpp.) un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 160/2002, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2398/97 (OV L 26, 1. lpp.). Attiecībā uz pēdējo minēto pārskatītie aprēķini parādīja, ka izmeklēšanas laikā Pakistānā izlases veidā pārbaudītās sabiedrības nav īstenojušas dempingu (skat. preambulas 13. apsvērumu); antidempinga maksājumi tika atcelti arī importam no Ēģiptes (skat. 1. panta 2. punktu).

4 — Eiropas Kopienu Kokvilnas tekstilrūpniecības un saskarnozaru komiteja.

5 — Ar Padomes 2004. gada 2. marta Regulu (EK) Nr. 397/2004, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu attiecībā uz Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas importu (OV L 66, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”).

6 — Skat. Regulas Nr. 2398/97 1. panta 4. punktu un preambulas 29. apsvērumu. Precīzāk, tām tika piemērots maksājums ar 0 % likmi.

7 — Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.), tagad atcelta un aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (kodificētā redakcija) (OV L 343, 51. lpp.).

8 — Vispārējās tiesas 2011. gada 27. septembra spriedums lietā T-199/04 *Gul Ahmed Textile Mills/Padome* (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”).

4. Padome šo spriedumu ir pārsūdzējusi un ar Komisijas atbalstu būtībā apgalvo, ka agrāko maksājumu atcelšanas ietekmi nevar nošķirt vai skatīt atsevišķi no importa par dempinga cenām, nosakot zaudējumu Kopienas ražošanai cēloņsakarību. Tādējādi to atcelšana nebija “cits faktors, ne tikai imports par dempinga cenām”. Tādējādi jautājums ir skaidrs: vai Pamatregulas 3. panta 7. punkts ir jāinterpretē šauri vai plaši?

Attiecīgās tiesību normas

Pamatregula

5. Kā ir noteikts Pamatregulas preambulā, tā tika pieņemta, lai saskaņotu Kopienas tiesību aktus ar grozījumiem starptautiskajos nolīgumos, konkrēti PTO Antidempinga nolīgumā⁹.

6. Pamatregulas 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka antidempinga nodevu [maksājumu] var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus. 1. panta 2. punktā ir noteikts, ka precī uzskata par dempinga precī, ja to eksportē uz Kopienā par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.

7. 2. pantā ir izklāstīti principi un noteikumi attiecībā uz dempinga konstatēšanu. Būtībā attiecīgajai no trešajām valstīm importētajai precei tiek noteikta tās parastā cena valsts tirgū un eksporta cena Kopienā un tiek veikts godīgs šo abu cenu salīdzinājums, ņemot vērā dažādus faktorus, kuri varētu ietekmēt starpību starp tām. Ja vidējo svērto [summu] salīdzinājums parāda, ka parastā vērtība ir lielāka nekā eksporta cena, summa, par kuru tā pārsniedz šo cenu, ir dempinga starpība.

8. 3. pantā (“Zaudējumu noteikšana”) ir paredzēts:

“[..]

2. Zaudējumu noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda gan a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām Kopienas tirgū, gan b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Kopienā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu Kopienas ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Neviens no šiem faktoriem, ne arī vēl citi faktori nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

[..]

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās

9 — Nolīgums par 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (VNNT) (OV L 336, 103. lpp.), Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu I.A pielikumā (OV L 336, 1. lpp.).

peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas Kopienā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. pantu [punktu], parāda, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus šīs regulas nozīmē. Tas jo īpaši parāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. pantu [punktu], ir ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktoros, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modeli, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Kopienā, tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

[..]¹⁰

Apstrīdētā regula

9. Apstrīdētās regulas preambulas 19. apsvērumā ir noteikts, ka dempinga un zaudējumu izmeklēšanas laika posms attiecās uz laika posmu no 2001. gada 1. oktobra līdz 2002. gada 30. septembrim un ka zaudējumu noteikšanai būtisko tendenču izpēte aptvēra laika posmu no 1999. gada līdz izmeklēšanas laika posma beigām¹¹.

10. Tā kā preambulas 30.–102. apsvērumā tika secināts, ka visi Pakistānas eksportējošie ražotāji īsteno importu par dempinga cenām un ir radījuši zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, cēloņsakarība tika izskatīta preambulas 103.–118. apsvērumā. Preambulas 107. apsvērumā tika secināts, ka Pakistānas imports ir izdarījis ievērojamu lejupvērstu spiedienu uz Kopienas ražošanas nozari un ka minētajam importam un Kopienas ražošanas nozares zaudējumiem bija laika sakritība. Preambulas 108.–115. apsvērumā saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 7. punktu tika izskatīta sešu pārējo faktoru ietekme: subsidēts Indijas izcelsmes imports, trešo valstu, izņemot Indiju un Pakistānu, izcelsmes imports, pieprasījuma samazināšanās, Kopienas ražošanas nozares imports un Kopienas ražošanas nozares eksporta darbības rezultāti. Preambulas 116.–118. apsvērumā tika secināts, ka neviens no šiem faktoriem neizjauc cēloņsakarību starp importu no Pakistānas un Kopienas ražošanas nozares ciestajiem zaudējumiem.

11. Ar apstrīdētās regulas 1. panta noteikumiem tika noteikts galīgais antidempinga maksājums ar likmi 13,1 % attiecībā uz Pakistānas izcelsmes gultas veļu no kokvilnas šķiedrām, tīrām vai maisījumā ar ķīmiskajām šķiedrām vai līnēm (kurā līni nav dominējošā šķiedra), balinātām, krāsotām vai apdrukātām, kas klasificējama ar konkrētiem kombinētās nomenklatūras kodiem, importu¹².

10 — Pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5. punkts atbilst PTO Antidempinga nolīguma 3.1., 3.2. un 3.4. pantam, 3. panta 6. un 7. punkts atbilst 3.5. pantam.

11 — Izmeklēšanas laika posms attiecībā uz iepriekšējo antidempinga maksājumu bija no 1995. gada 1. jūlija līdz 1996. gada 30. jūnijam (skat. Komisijas 1997. gada 12. jūnija Regulu (EK) Nr. 1069/97, ar kuru paredz pagaidu antidempinga maksājumu attiecībā uz Ēģiptes, Indijas un Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas importu (OV L 156, 11. lpp.)).

12 — Atšķirībā no iepriekšējā antidempinga maksājuma šajā likme bija vienāda visiem eksportējošajiem ražotājiem. Vēlāk, pēc daļējas starpposma pārskatīšanas, Padomes 2006. gada 5. maija Regulā (EK) Nr. 695/2006, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 397/2004 (OV L 121, 23. lpp.), tika paredzētas dažādas likmes dažādiem ražotājiem atbilstoši to dažādajām dempinga starpībām. Tomēr šajā regulā netika vēlreiz pārskatīti zaudējumi vai cēloņsakarība.

Apstrīdētais spriedums

12. Vispārējā tiesa izskatīja tikai *Gul Ahmed* piektā pamata trešo daļu, nolemjot, ka Padome ir kļūdijusies tiesību piemērošanā, nepārbaudot to, vai agrākā antidempinga maksājuma atcelšana Pakistānas precēm un vispārēju tarifu atvieglojumu noteikšana Pakistānas labā 2002. gada sākumā likvidēja cēloņsakarību starp Pakistānas importu un Kopienas ražošanas nozarei radītajiem zaudējumiem¹³.

13. Sava sprieduma 53. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka importa par dempinga cenām radītie zaudējumi var tikt precīzi atdalīti un nošķirti no “zināmo faktoru, kas nav imports par dempinga cenām, kurš vienlaicīgi rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei”, zaudējumus radošās iedarbības. Neveicot šādu atdalīšanu un nošķiršanu, Komisijai un Padomei nebūtu racionāla pamata secināt, ka imports par dempinga cenām patiesi radīja attiecīgos zaudējumus. Lai veiktu šādu nošķiršanu, ir jāveic precīza apskatāmo faktoru veida un nozīmes analīze, kas nevar būt balstīta uz vienkāršu hipotēzi, ka faktori, kas nav imports par dempinga cenām, nerada zaudējumus un neveicina to rašanos.

14. Sprieduma 55.–59. punktā Vispārējā tiesa noraidīja to, ka ir jānošķir ar tirgu saistīta attīstība vai darbība (ko Padome uzskatīja par citiem faktoriem) un uz tirgu attiecināmajā tiesiskajā pamatā veiktie grozījumi (ko tā neuzskatīja par citiem faktoriem). Šī nošķiršana neizrietēja no Pamatregulas 3. panta 7. punkta vai no PTO Antidempinga nolīguma 3.5. panta, un to nevarēja izsecināt arī no kādām kopīgam iezīmēm, ko ietvēra šajos noteikumos minētie zināmie faktori.

15. Pirmkārt, šo faktoru uzskaitījums bija neapšaubāmi informatīvs, nevis izsmeļošs. Otrkārt, abi noteikumi bija paredzēti, lai izvairītos no nevajadzīgas vietējās ražošanas nozares aizsardzības, nodrošinot, ka citu faktoru, kas ietekmē zaudējumus, negatīvā ietekme netiek piedēvēta attiecīgajam importam. Treškārt, vai, novērtējot zaudējumu pastāvēšanu, var ņemt vērā palielinātu tādu preču importa apjomu, attiecībā uz ko vairs nepastāv kvantitatīvie ierobežojumi¹⁴, tas pats attiecas arī uz cēloņsakarības izvērtēšanu saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 7. punktu. Visbeidzot, iepriekšējo antidempinga maksājumu un parasto muitas nodokļu atcelšana bija zināmi faktori, kuri ES iestādēm bija jāņem vērā, novērtējot cēloņsakarību starp attiecīgo importu un Kopienas ražošanas nozarei nodarīto zaudējumu. Pretējs secinājums padarītu neefektīvu 3. panta 7. punktā paredzēto pienākumu situācijā, kad, kā tas ir šajā gadījumā, administratīvās procedūras laikā tika skaidri norādīts uz grozījumu ietekmi uz tiesisko pamatu.

16. Apstrīdētā sprieduma 84. punktā Vispārējā tiesa nolēma:

“[...] no ES iestāžu veiktās analīzes šajā lietā nav skaidrs pat vienkāršas iespējamības veidā, kādi būtu Kopienas ražošanas nozarei nodarītie zaudējumi, ja nemaz nebūtu īstenots dempings, t.i., kādi būtu zaudējumi, kas rastos tikai no tā, ka stājās spēkā vispārējo tarifu preferenču sistēma un tika atcelti iepriekšējie antidempinga maksājumi, vai nu zaudētās tirgus daļas izteiksmē, vai iepriekš minētās ražošanas nozares izpildes vai ienesīguma samazinājuma izteiksmē, zemāko tirgus segmentu izslēgšanas vai cita attiecīga ekonomikas rādītāja izteiksmē. Vēl jo vairāk bija nepieciešams analizēt izskatāmo pasākumu ietekmi, jo vairākos apstrīdētās regulas noteikumos ir minēts, ka konkurence cenu jomā ir bijusi “skaudra”, tā ka cenu samazinājums importam no Pakistānas pēc minēto tiesību aktu grozījumiem visdrīzāk nevarēja neietekmēt situāciju tirgū”.

13 — *Gul Ahmed* apstrīdēja arī izmeklēšanas ierosināšanas likumību, parastās vērtības aprēķināšanu, salīdzinājumu starp parasto vērtību un eksporta cenu un materiālā kaitējuma noteikšanu. Šos punktus Vispārējā tiesa nevērtēja, un šajā apelācijas sūdzībā tie netiek izskatīti.

14 — Šeit Vispārējā tiesa sava sprieduma 58. punktā minēja 2010. gada 4. marta sprieduma lietā T-410/06 *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial*/Padome (Krajums, II-879. lpp.; turpmāk tekstā – “*Foshan Golden Step*”) 130.–135. punktu.

17. Tā kā nevarēja izslēgt to, ka, ja Padome nebūtu kļūdījusies tiesību piemērošanā, tā nebūtu secinājusi cēloņsakarības pastāvēšanu starp importu, kas ir antidempinga procedūras priekšmets, un Kopienas ražošanas nozarei radītajiem zaudējumiem, Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecās uz *Gul Ahmed*, un attiecīgi nodeva lietu atpakaļ Padomei, jo tā nevarēja aizstāt Padomes vērtējumu ar savu vērtējumu. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka nav nepieciešams izskatīt pārējos *Gul Ahmed* pamatus un apgalvojumus.

Apelācijas sūdzības pamatojuma kopsavilkums

18. Attiecībā uz savu vienīgo apelācijas sūdzības pamatu, proti, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Pamatregulas 3. panta 7. punktu, *Padome* apgalvo, pirmkārt, ka “citi faktori, kas nav imports par dempinga cenām” pēc definīcijas nav saistīti ar šo importu, piemēram, imports no trešajām valstīm, izmaksu neefektivitāte, pieprasījuma samazināšanās un konkurence ES ražotāju starpā. Šajā situācijā iepriekšējā antidempinga maksājuma atcelšana un priekšrocību sistēmas attiecīgo preču importam īstenošana bija cieši saistītas ar importu par dempinga cenām no Pakistānas. Iespējams, ka tas atviegloja šī importa apmēra pieaugumu, bet zaudējumus, kas rodas no importa par dempinga cenām pieauguma, rada imports, nevis faktori, kas atvieglo pieaugumu¹⁵.

19. Otrkārt, Vispārējās tiesas argumenti neiztur rūpīgu pārbaudi.

20. Nav pamatots secinājums, ka Pamatregulas 3. panta 7. punktā ietvertais uzskaitījums nav pilnīgs. Padome ir norādījusi tikai to, ka divi apstrīdētie faktori nebija citi faktori šī noteikuma izpratnē.

21. Apstrīdētā sprieduma 57. punkts neattiecas uz Padomes apgalvoto, ka tiesiskā pamata izmaiņas ir nozīmīgas tikai, ciktāl tās ietekmē tirgu, un ka divi apskatītie faktori varētu būt ietekmējuši importu par dempinga cenām, bet nevis ES ražošanas nozares sniegumu.

22. Tā ir, ka ir jāņem vērā visi pārējie zināmie faktori, un Pamatregulas 3. panta 7. punkts ir veidots, lai nodrošinātu, ka zaudējumi, ko izraisījuši citi faktori, netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Tomēr Vispārējās tiesas apgalvojums, ka ar 3. panta 7. punkta noteikumiem nav paredzēts nošķirt ar tirgu saistītu attīstību vai darbību un izmaiņas tiesiskajā ietvarā, nenorāda uz to, ka šādas izmaiņas var radīt zaudējumus tikai, ciktāl tās ietekmē tirgu. Vienīgā apgalvotā abu apstrīdēto faktoru ietekme bija tāda, ka tie, iespējams, ir atvieglojuši importa par dempinga cenām īstenošanu; ka tieši tie, nevis faktori, kuri, iespējams, atviegloja tā īstenošanu, izraisīja jebkādu importa par dempinga cenām radītos zaudējumus un ka tāpēc abi apstrīdētie faktori nebija “citi faktori, nevis imports par dempinga cenām” 3. panta 7. punkta izpratnē.

23. Faktiski ar spriedumu lietā *Foshan Golden Step* tiek atbalstīta Padomes interpretācija. Minētajā lietā Vispārējā tiesa noraidīja apgalvojumu, ka kvantitatīvās kvotas atcelšana sagrozīja informāciju par zaudējumiem, un nosprieda, ka Padome pareizi savā zaudējumu novērtējumā bija ņēmusi vērā importa apmēra palielināšanos pēc kvotas atcelšanas. Citiem vārdiem sakot, ciktāl zaudējumi ietver importa par dempinga cenām pieaugumu, iestādes var attiecināt visus zaudējumus uz importu par dempinga cenām un tām nav jāatdala un jānošķir kvotas atcelšanas ietekme.

15 — Padome citē PTO Īpašās komisijas 2012. gada 22. februāra ziņojumu “Eiropas Savienība – antidempinga maksājumi noteiktiem apavu veidiem no Ķīnas” (WT/DS405/R; turpmāk tekstā – “ES – Apavi (Ķīna)”), kurā Ķīna apgalvoja, ka ES nebija ņēmusi vērā agrāko importa kvotas atcēlumu attiecībā uz importu no Ķīnas, tāpēc radušies zaudējumi. Komisija 7.527. punktā norādīja, ka “ārējais pasākums, kāds ir importa kvotas atcelšana, kas ļauj palielināt importa par dempinga cenām apjomu, pats par sevi nav zaudējumus radošs faktors”.

24. Treškārt, Vispārējā tiesa būtiski ir pārpratusi Pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu. Sava sprieduma 84. punktā tā norādīja, ka, lai piemērotu pasākumus, iestādēm ir jānosaka cēloņsakarība starp dempingu un ciestajiem zaudējumiem. Tomēr, ņemot vērā 3. panta 6. un 7. punkta formulējumu un pastāvīgo judikatūru¹⁶, ir skaidrs, ka cēloņsakarība ir jānosaka starp importu par dempinga cenām un ciestajiem zaudējumiem, nevis starp dempingu un ciestajiem zaudējumiem.

25. Visbeidzot, Vispārējās tiesas spriedums rada absurdu un nepieņemamu rezultātu. Ja antidempinga maksājumi zaudē spēku, jo ES ražošanas nozare nepieprasa pārskatīšanu pirms termiņa beigām, vai iestādes secina, ka nav izpildīti atjaunošanas nosacījumi, un ja importa apjoms par dempinga cenām no attiecīgās valsts būtiski palielinās un ES ražošanas nozarei atņem ievērojamu tirgus daļu, tad saskaņā ar Vispārējās tiesas viedokli iestādēm ir jāpārbauda, kāda daļa no importa par dempinga cenām pieauguma ir notikusi tādēļ, ka iepriekšējie maksājumi ir zaudējuši spēku, un ir “jāatdala un jānošķir” zaudējumi, ko radījis šis pieaugums, no zaudējumiem, kas radušies importa par dempinga cenām rezultātā. Minētā rezultāts būtu tāds, ka tiktu pieņemts, ka tas, ka antidempinga maksājumi ir zaudējuši spēku, attaisno dempingu nākotnē un ierobežo iestāžu spēju aizsargāt ES ražošanas nozari no zaudējumiem. Ja pēc antidempinga maksājumu atcelšanas dempings atjaunojas vai turpinās un ja ES ražošanas nozarei rodas zaudējumi importa par dempinga cenām apmēra un cenu dēļ, tad šos zaudējumus ir radījis imports par dempinga cenām, nevis aizsardzības neesamība. Tas pats attiecas arī uz īstenošanu un tarifu atvieglojumiem. Tarifu atvieglojumi veicina importu, bet to mērķis ir atvieglot godīgu importu, nevis zaudējumus radošu importu par dempinga cenām.

26. *Gul Ahmed* apgalvo, ka apelācijas sūdzībā ietvertās prasības ir neprecīzas, nebūtiskas un nepareizas no tiesību viedokļa.

27. Pirmkārt, ar Pamatregulas 3. panta 7. punkta noteikumiem netiek ierobežoti tie faktori, kuru zaudējumus radošā iedarbība ir jāņem vērā. Bet, ja tas tiktu darīts, nevarētu apgalvot, ka agrāko nodevu atcelšana 2002. gadā bija cieši saistīta ar importu par dempinga cenām. Drīzāk tas bija ES iestāžu suverēnu darbību rezultāts. Vispārinātie tarifu atvieglojumi turklāt nekādā veidā nebija īpaši attiecināmi uz gultas veļu.

28. Otrkārt, uzskats, ka jebkuri zaudējumi, kas rodas no importa par dempinga cenām pieauguma, nerodas no faktoriem, kuri atvieglo importa par dempinga cenām apjoma pieaugumu, ir aplūgta argumentācija. Padomes minētajā ziņojumā “ES – Apavi (Ķīna)” nav ietverta atbilstoša argumentācija, bet gan pretrunīgs apgalvojums, ka “ārējais pasākums” – attiecīgajā gadījumā kvotas atcelšana – var būt “cieši saistīts” ar importu par dempinga cenām. Šajā lietā izskatāmie faktori tieši samazināja ES maksājumu slogu visam gultas veļas importam no Pakistānas, tādējādi tieši ietekmējot šī importa cenu līmeni ES tirgū un ne tikai veicinot pieaugumu importa par dempinga cenām apjomā.

29. Treškārt, izskatītajiem faktoriem bija tieša ietekme uz ES tirgu. Tā bija apzināta valdību darbība, kuras tiešā ietekme, nemainot Pakistānas ražotāju FOB cenas, bija tāda, ka ES ražotāji saskārās ar ES tirgū ienākošu importu par ievērojami zemākām cenām. Citiem vārdiem sakot, izskatītie faktori tieši un neatkarīgi būtiski ietekmēja Kopienas cenu līmeni.

16 — Padome citē: 2007. gada 14. marta spriedumu lietā T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome (Krājums, II-669. lpp., 41.–46. punkts; VVTT speciālistu grupas ziņojumu ADP/87 “Antidempinga maksājuma piemērošana svaiga un atdzesēta Atlantijas laša importam no Norvēģijas”, kas pieņemts 1994. gada 27. aprīlī, 562.–572. punkts; 2011. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-190/08 *CHEMK* un *KF*/Padome (Krājums, II-7359. lpp., 134.–152. punkts, un PTO Apelācijas iestādes ziņojumu “Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga pasākumi attiecībā uz konkrētiem karsti velmēta tērauda izstrādājumiem no Japānas” (WT/DS184/R, kas pieņemts 2001. gada 23. augustā un grozīts ar Apelācijas iestādes ziņojumu WT/DS184/AB/R; turpmāk tekstā – “ASV – Karsti velmēts tērauds”), 216.–236. punkts.

30. Ceturtkārt, Padome nepaskaidro, kāpēc cēloņsakarībai būtu jābūt starp importu par dempinga cenām un ciestajiem zaudējumiem, nevis starp dempingu un zaudējumiem. Neatkarīgi no tā, vai šie divi izskatāmie faktori un to ietekme tiek skatīta saistībā ar dempingu vai importu par dempinga cenām, tie joprojām ir ES iestāžu suverēnas darbības, kuras pašas radīja tiešu iedarbību uz ekonomiskajiem rādītājiem, kas tiek apskatīti zaudējumu un cēloņsakarības novērtējumā.

31. Visbeidzot, apelācijas sūdzībā ir nepareizi interpretēta Vispārējās tiesas lēmuma ietekme, neatbilstoši raksturojot izmaiņas tiesiskajā pamatā. Agrākā antidempinga maksājuma atcelšana nebija tā atzīšana par spēkā neesošu, bet gan tā neatbilstošās piemērošanas izlabošana pēc tam, kad tika secināts, ka faktiski dempings nebija istenots. Tāpat arī īpašu likmju atvieglojumu piešķiršana ne tikai veicina importu – tā tieši samazināja importa cenu līmeni ES tirgū neatkarīgi no Pakistānas eksportējošo ražotāju veiktajām darbībām.

32. Vispārējās tiesas lēmums nekādā veidā nenozīmē, ka antidempinga maksājumu spēka zaudēšana attaisno zaudējumus radošu dempingu nākotnē un ierobežo iestāžu spēju aizsargāt ES ražošanas nozari no šāda dempinga radītās ietekmes. Tajā ir tikai noteikts, ka apzinātu suverēnu izmaiņu ES tiesiskajā pamatā veikšanas ietekme ir jāuzskata par atsevišķu citu faktoru, novērtējot ES ražošanas nozarei nodarīto zaudējumu ekonomiskos rādītājus. Tas nekādi iepriekš nenosaka izvērtēšanas rezultātu.

33. Atbalstot Padomes izvirzītos pamatus, *Komisija* izvērtē Pamatregulas 3. panta, konkrēti 3. panta 6. un 7. punkta, struktūru un loģiku.

34. 3. panta 6. punkta būtiskais jautājums ir par to, vai “imports par dempinga cenām” – jēdziens, kas izmantots visā 3. pantā – rada zaudējumus, un jo īpaši, vai tā apjoms un/vai cenu līmenis ir vainojami par izdarīto ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari. Ar 3. panta 2. un 3. punkta noteikumiem tiek apstiprināts, ka ir nepieciešama objektīva analīze. Attiecībā uz cenu metodoloģiju nozīmīgi ir paši cenu līmeņi, nevis apsvērumi, kas ietekmēja to, ka šie līmeņi tika noteikti tieši tādi. Šajā lietā ES muitas un citu importa nodokļu apmērs bija faktori, kas ietekmēja cenu līmeņa izvēli (eksportētājs acimredzami ir izvēlējis nepalielināt ražotāja cenu, lai gūtu labumu no samazinātajiem maksājumiem). Ja gan cena, gan to ietekmējošie apsvērumi būtu cēloņsakarības faktori, tas radītu situāciju, kad vieni un tie paši apstākļi tiktu ņemti vērā divas reizes.

35. Tāpēc 3. panta 7. punkta noteikumos paredzētajiem “citiem faktoriem, kas nav imports par dempinga cenām”, ir jābūt kam citam, nekā šī importa apmēram un/vai cenu līmeņiem vai faktoriem, vai apsvērumiem, kas tos ietekmēja. To apstiprina minētie šādu faktoru piemēri, no kuriem neviens nav saistīts ar importu par dempinga cenām vai šī importa cenu vai apmēru. Pat tad, ja šie piemēri ir informatīvi un nepilnīgi, to izstrādāšana norāda uz tīšu nolūku izvairīties no jautājumiem, kas attiecas uz pašu importu par dempinga cenām.

Novērtējums

36. Procedūra lēmuma pieņemšanai piemērot antidempinga maksājumu saskaņā ar Pamatregulu un PTO Antidempinga nolīgumu ir jāveic soli pa solim, piemērojot skaidru iekšēju loģiku. Pirmkārt, ir jānosaka, ka tiek istenots dempings. Lai to izdarītu, ir secīgi jāveic dažādas darbības. Ir jānosaka apskatītā ražojuma parastā vērtība, tad eksporta cena un šīs abas ir jāsalīdzina, lai pārlicinātos, vai pastāv dempings un, ja tas tā ir, kāda ir dempinga starpība. Šis process sīkāk ir izklāstīts Pamatregulas 2. pantā. Ja tiek secināts, ka pastāv dempings, 3. pantā ir izklāstīta procedūra zaudējumu noteikšanai. Ir jāizskata dažādi faktori, lai noteiktu, vai importa par dempinga cenām apjoms un/vai cenas līmeņi ir tie, kas būtiski ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari. Ja tas tā ir, tad ir jāizvērtē, vai citi zināmie faktori,

nevis imports par dempinga cenām arī rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, un šie secinājumi ir jāņem vērā, nosakot antidempinga maksājumu likmi. Tādējādi tikai tad, kad ir secināts, ka dempings pastāv, un ir secināts, ka importa par dempinga cenām apjoma un/vai cenu līmeņi ir tie, kas būtiski ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari, ir jāizskata citi faktori.

37. Savā prasībā pirmajā instancē *Gul Ahmed* norādīja uz vairākiem procesa, kas risinās pirms posma, kad ir jāizskata citi faktori, kas nav imports par dempinga cenām, aspektiem. Vispārējā tiesa neizskatīja šos aspektus, jo tā uzskatīja, ka tas, ka netika izvērtēts, vai agrāko maksājumu atcelšana bija zināms faktors, kas nebija imports par dempinga cenām, kurš arī radīja zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, bija pietiekami, lai attaisnotu atcelšanu¹⁷. Tādējādi, pat pieņemot, ka izmeklēšana tika atbilstoši ierosināta, ka parastā vērtība tika atbilstoši noteikta un godīgi salīdzināta ar eksporta cenām, lai radītu ticamu dempinga starpību, un ka būtiskie zaudējumi, kas radās importa par dempinga cenām rezultātā, tika atbilstoši noteikti, tas, ka agrāko maksājumu atcelšana netika uzskatīta par citu zināmo faktoru, kas rada zaudējumus, un tā netika apskatīta no šāda skatupunkta pēc Vispārējās tiesas uzskata, bija liktenīgi apstrīdētās regulas spēkā esamībai.

38. Šāds apstrīdētā sprieduma apjoma sašaurinājums ierobežo pašu apelācijas sūdzību. Šai tiesai arī ir jārikojas, pamatojoties uz to, ka dempinga pastāvēšana (ko veic visi Pakistānas eksportējošie ražotāji) tika atbilstoši noteikta saskaņā ar Pamatregulas 2. pantu un ka tika attiecīgi parādīts, ka imports par dempinga cenām radīja būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei saskaņā ar visiem šīs regulas 3. panta 2., 3., 5. un 6. punkta noteikumiem.

39. Tomēr es vēlētos uzsvērt, ka šie pieņēmumi ir jāizdara tikai šīs apelācijas sūdzības nolūkos. Ja – kā es ierosināšu – šī Tiesa nolemj atzīt Padomes apelācijas sūdzību un atdot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, šie jautājumi būs jāizskata, un var atklāties, ka apstrīdētā regula ir jāatceļ atbilstoši vienam vai vairākiem no *Gul Ahmed* izvirzītajiem pamatiem.

40. Turklāt apelācijas sūdzības nolūkos ir jāpieņem – *a fortiori*, jo šie ir aspekti, kurus *Gul Ahmed* neapstrīdēja pirmajā instancē, – ka Padome atbilstoši izskatīja šos faktorus, kas nebija imports par dempinga cenām, kuru tā apskatīja saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 7. punktu, un pareizi izdarīja secinājumu, ka neviens no tiem nelikvidēja cēloņsakarību starp Pakistānas importu un būtiskajiem zaudējumiem, ko šis imports nodarīja Kopienas ražošanas nozarei. Izskatītie faktori ietvēra ietekmi, ko radīja subsidētais imports no Indijas, imports no trešajām valstīm, kuras nav Indija un Pakistāna, un imports, ko īsteno Kopienas ražošanas nozare. (Tā kā apstrīdētajā regulā jau bija izdarīts secinājums, ka visi Pakistānas eksportējošie ražotāji izmanto dempingu¹⁸, uz šī pamata nebija tāda importa, kurš *nebūtu imports par dempinga cenām* no Pakistānas, ko arī varētu apskatīt). Šo ietekmi dažādā apmērā ietekmēja agrāko maksājumu atcelšana.

41. Tāpēc šajā ziņā nešķiet pilnībā pamatots Vispārējās tiesas sprieduma 84. punktā ietvertais secinājums par to, ka ES iestāžu veiktā analīze neparādīja to, kādus zaudējumus būtu cietusi Kopienas ražošanas nozare, ja nebūtu veikts nekāds dempings, bet tikai agrāko maksājumu atcelšana.

42. No vienas puses, zaudējumi (vai to neesamība), kas rodas citos apstākļos, kurus arī ietekmējuši atcelšana, *tika* apskatīti un attiecībā uz tiem tika secināts, ka tie nelikvidē aplūkoto cēloņsakarību.

17 — Apstrīdētā sprieduma 84. un 85. punkts.

18 — Skat. preambulas 70. apsvērumu.

43. No otras puses, citu faktoru, kas nav imports par dempinga cenām, izskatīšana notiek tikai tad, kad ir jau secināts, ka pastāv dempings un ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Dempinga un importa par dempinga cenām radīto zaudējumu pastāvēšana ir priekšnosacījums minētās pārbaudes veikšanai, kas attiecas uz faktoriem, kuri rada zaudējumus vienlaicīgi ar importu par dempinga cenām, lai atdalītu un nošķirtu to ietekmi. Nav nekādas jēgas saistībā ar minēto izskatīt faktorus, kuri, iespējams, radīja zaudējumus, nepastāvot dempingam un importam par dempinga cenām.

44. Tomēr Padome atzīst, ka pat tad, ja agrāko maksājumu atcelšana netieši tika ņemta vērā, izskatot citus faktorus, kas nav imports par dempinga cenām, tā netika izskatīta tieši kā atsevišķs faktors. Tomēr Padome apgalvo, ka ir nepieciešams veikt šādu tiešu un atsevišķu izskatīšanu.

45. Turklāt nav strīda par to, ka importa par dempinga cenām ietekme, kas radījusi zaudējumus, ir atbilstoši jāatdala un jānošķir no citu zināmo faktoru ietekmes, kas vienlaicīgi rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, un ka, neveicot šādu atdalīšanu un nošķiršanu, nebūtu saprātīga pamata secināt, ka imports par dempinga cenām patiesi radīja (visus) attiecīgos zaudējumus¹⁹.

46. Jautājums ir par to, vai ir pareizi atdalīt un nošķirt agrāko maksājumu atcelšanas ietekmi no tās, kas ir importam par dempinga cenām ievestajām precēm, vai drīzāk abi ietekmes veidi ir jāizskata kā tik cieši saistīti, ka atdalīšana un nošķiršana būtu neatbilstoša.

47. Padome un Komisija ir uzsvērušas atšķirību starp “dempingu” un “importu par dempinga cenām” Pamatregulas kontekstā. Es piekřītu, ka šī atšķirība ir būtiska.

48. *Dempings*, kā tas definēts gan PTO Antidempinga nolīguma, gan Pamatregulas 2. pantā, ietver eksportētāja veiktu stratēģisku izvēli. Vienkāršāk sakot, viņš izvēlas pārdot preces, kas paredzētas vienam vai vairākiem eksporta tirgiem, par cenu, kas ir ievērojami zemāka nekā tā, ko viņš parasti iekasētu savas valsts tirgū, cerībā gūt tirgus priekšrocības. Protams, ka eksportētāja cena tiks – vismaz sākotnēji – aprēķināta tā, lai nodrošinātu, ka attiecīgā cena teritorijas, kurā prece tiek ieviesta, tirgū būs pievilcīga. Tāpēc, to nosakot, tiks ņemti vērā visi importam piemērojamie maksājumi. Ja importa maksājumi tiek atcelti, eksportētājs varēs pielāgot savu stratēģiju, lai gūtu optimālu labumu no jaunās rīcības brīvības. Tomēr tas neietekmē jautājumu par to, vai pastāv vai nepastāv dempings.

49. Šādi pārdotās preces kļūst par *importu par dempinga cenām* teritorijā, kurā tās tiek ievestas. Ja cena, par kuru tās var iegādāties tajā, ir ievērojami zemāka kā cena, par kuru vietējā ražošanas nozare var pārdot līdzīgas preces, un ja importa apmērs ir ievērojams, tad vietējā ražošanas nozare visdrīzāk cietīs būtiskus zaudējumus, kā noteikts gan PTO Antidempinga nolīguma, gan Pamatregulas 3. pantā.

50. Tādējādi ir iespēja, ka pastāv dempings, kas nerada zaudējumus, vai zaudējumi bez dempinga esamības. Dempings var būtiski neatbilstoši samazināt vietējās cenas teritorijā, kurā tiek ievestas preces, bet importa par dempinga cenām apmērs var būt pārāk mazs, lai radītu būtiskus zaudējumus; vai eksportētājs var pārdot par neraksturīgi zemu ražotāja cenu, lai iegūtu vietu konkrētā eksporta tirgū, bet transporta izmaksas var būt tik lielas, ka viņa konkurences priekšrocība attiecīgajā tirgū nav pietiekama, lai būtiski ietekmētu vietējo ražošanas nozari. Savukārt ražošanas izmaksas eksportētājā valstī (un transportēšanas izmaksas uz teritoriju, kurā tās tiek ievestas) var būt tik zemas, ka prece var tikt pārdota eksportēšanai par “parasto vērtību” un tāpat radīt būtiskus zaudējumus vietējai ražošanas nozarei teritorijā, kurā importē šīs preces.

51. Tomēr antidempinga maksājums var tikt piemērots tikai tad, ja ir pierādīts gan dempings, gan zaudējumi. Abi minētie ir jākonstatē atsevišķi dažādās procedūrās, un tos nevar apvienot.

19 — Apstrīdētā sprieduma 53. punkts; skat. arī iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minēto ziņojumu “ASV – Karsti velmēts tērauds”, 223. punkts.

52. Kā ir norādījusi Padome un Komisija, tiešais iemesls, kāpēc ir radušies zaudējumi vietējai ražošanas nozarei, ir importa par dempinga cenām cenas (teritorijā, kurā preces tiek importētas) un apjoma apvienojums. No 3. panta gan PTO Antidempinga nolīgumā, gan Pamatregulā ir skaidrs, ka ir jānosaka cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un attiecīgajiem zaudējumiem. Dempings pats par sevi (pārdošana eksportēšanas nolūkā par cenu, kas ir ievērojami zemāka nekā parastā cena valstī, kura veic eksportu) ir viens (lai gan, iespējams, vissvarīgākais) no faktoriem, kas nosaka cenu importam par dempinga cenām teritorijā, kurā veic importu. Vēl viens acīmredzams faktors ir preču transporta izmaksas. Un trešais ir jebkādu maksājumu, kas piemērojami precēm teritorijā, kurā tās ievēd, esamība (un, ja tāds pastāv, tad to apmērs) vai neesamība. Visiem minētajiem faktoriem (un var būt arī citi) ir *tieša* ietekme uz *cenu*, par kuru importa par dempinga cenām preces tiek pārdotas teritorijā, kurā tās ievēd, kas pats par sevi ir *tiešs* attiecīgo *zaudējumu* cēlonis. Ņemot vērā minēto atgādinājumu, šādi faktori ir tikai *netieši* attiecīgo *zaudējumu* cēloņi, kas norisinās vienlaicīgi.

53. Būtu absurdi, ja pēc tam, kad saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 6. punktu ir pierādīts, ka importa par dempinga cenām apmērs un/vai cenu līmeņi ir atbildīgi par ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari, veicot zināmu “citu faktoru, kas nav dempings par importa cenām” izskatīšanu atbilstoši 3. panta 7. punktam, starp šiem faktoriem būtu jāiekļauj pats dempings. Līdzīgi šķistu pret dabiski par šādiem faktoriem uzskatīt zemas transporta izmaksas vai tikai importa nodokļa neesamību.

54. Es neuzskatu, ka konkrētā analīze būtu citāda, ja pēkšņi tiktu samazinātas transporta izmaksas vai ja tiktu atcelts agrāk piemērotais maksājums. Šādi notikumi ir viena soļa attālumā no tiešā cēloņa, bet neapšaubāmi ir daļa no tā būtības. Ja ražotāja lēmums samazināt savu ražojumu cenu eksportam par (piemēram) 10 % tā, ka viņš pārdod precī ar minimālu peļņu vai pat ar zaudējumiem, nevar tikt uzskatīts par “citu faktoru, kas nav dempings par importa cenām”, kura zaudējumus radošā ietekme var tikt “atdalīta un nošķirta” no importa par dempinga cenām ietekmes, tas pats attiecas arī uz teritorijas, kurā veic ievēšanu, atbildīgās iestādes lēmumu atcelt agrāk piemērojamo muitas nodevu 12 % apmērā.

55. Vienkāršāk sakot, neatkarīgi no tā, vai importa maksājums ir augstāks vai zemāks, tas nekādā veidā nevar negatīvi ietekmēt vietējo ražošanas nozari, ja vien preces netiek faktiski importētas. Tas pats attiecas uz maksājuma atcelšanu vai samazināšanu. Nevar būt tāda situācija, ka importa maksājuma atcelšana var radīt būtiskus zaudējumus vietējai ražošanas nozarei, ja nepastāv imports. Lai kāda būtu šī ietekme, tā neapšaubāmi ir saistīta ar importa ietekmi, kura cenu tā ietekmē, neatkarīgi no tā, vai tas ir imports par dempinga cenām vai nav. Ja tiek izskatīta visa zināmā dempinga par importa cenām vai parastā importa ietekme, tad ir jāizskata arī jebkādu maksājumu, kas ietekmē šī importa cenu, piemērošana vai atcelšana.

56. Izskatāmajā lietā iestādes izskatīja importu no Pakistānas un nosprieda, ka tas viss ir imports par dempinga cenām²⁰. Šīs apelācijas sūdzības nolūkos ir jāpieņem, ka šis secinājums ir pareizs. Tās izskatīja arī subsidētā importa no Indijas, importa no trešajām valstīm, kas nav Indija un Pakistāna, un Kopienas ražošanas nozares importa ietekmi. *Gul Ahmed* nav apgalvojis, ka būtu jāizskata jebkāda cita importa ietekme. Tāpēc man šķiet, ka nepastāvēja iespējama apjoms, lai iestādes atsevišķi izskatītu agrāko nodevu atcelšanu kā iespējamu atsevišķu faktoru, kurš tajā pašā laikā radīja zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

20 — Piebilstu, ja būtu pastāvējis Pakistānas imports, ka nav imports par dempinga cenām, agrāko maksājumu atcelšanas ietekme patiešām būtu varējusi būt tāda, ka šo importu varētu pārdot par (vēl) zemākām cenām, kas būtu varējis radīt zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Tomēr maksājumu atcelšana šo importu nepārvērstu par importu par dempinga cenām. Tāpat tas nevarētu būt arī pamatojums antidempinga maksājuma piemērošanai.

57. Būtiski ir tas, ka maksājuma atcelšanas ietekme tiek mērīta, ņemot vērā to, kas notiek ar importa, kurš var būt imports par dempinga cenām vai parastais imports, cenām un apjomiem. To nevar izvērtēt atsevišķi²¹.

58. Es apzinos pretēja viedokļa pievilcību. Ir skaidrs, ka ES likumdevēja lēmums gandrīz vienlaicīgi atcelt muitas nodevu un antidempinga maksājumu, kuri abi agrāk ietekmēja noteiktu preču grupu, ir diezgan nesaistīts ar jebko, uz ko šo preču ražotājiem būtu kāda ietekme. Tāpēc minētais ir jāuzskata par “citu” faktoru nekā jebkāds dempings, kurā tie būtu iesaistījušies.

59. Tomēr šāds lēmums ir cits faktors, kas nav tas dempings, kurš tajā pašā laikā ietekmē importa par dempinga cenām cenu – un tādējādi, iespējams, arī apjomu. Tas nav cits faktors nekā imports par dempinga cenām, kas tajā pašā laikā rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

60. Šajā situācijā ir noderīgi paturēt prātā, ka antidempinga maksājums nav sankcija, kas paredzēta, lai sodītu dempingu īstenojošu eksportētāju par viņa rīcību. Tas drīzāk ir (kaut arī neveikls) mehānisms, kas paredzēts, lai izlabotu, cik vien tas ir iespējams, līdzsvara zudumu, kas tiek uzskatīts par negodīgu attiecībā pret vietējo ražošanas nozari. Apskatot to no šāda skatpunkta, fakts, ka agrāko maksājumu atcelšana nav saistīta ar kādu dempingu īstenojoša eksportētāja darbību, var tikt uzskatīts par nenozīmīgu, lemjot par to, vai tās ietekme būtu jāatdala un jānošķir no importa par dempinga cenām radītās ietekmes.

61. Visbeidzot es vēlos atgādināt, ka šajā lietā agrāko maksājumu atcelšana ietekmēja ne tikai cenu importam par dempinga cenām, bet arī cita importa cenu, kas nebija imports par dempinga cenām. Tika secināts, ka imports par dempinga cenām radīja zaudējumus. Pārējais [imports] tos neradīja.

62. Tādējādi es secinu, ņemot vērā antidempinga maksājumu piemērošanu regulējošo principu un procedūru analīzi, ka Vispārējā tiesa kļūdījās, secinot, ka agrāko maksājumu atcelšana būtu bijusi jāuzskata kā atsevišķs faktors, kas nav dempings par importa cenām Pamatregulas 3. panta 7. punkta izpratnē.

63. Tomēr šādam viedoklim ir jānostāda pretī noteikti citi īpaši apsvērumi, kurus savā spriedumā minējusi Vispārējā tiesa vai kurus izvirzījuši lietas dalībnieki apelācijas tiesvedības laikā.

64. Pirmkārt, vai var izdarīt kādu secinājumu no informatīvā to “faktoru, kas nav imports par dempinga cenām”, uzskaitījuma, kas ietverts Pamatregulas 3. panta 7. punktā?

65. Uzskaitītie faktori ietver: importēto ražojumu, kas netiek pārdoti par dempinga cenu, apjomu un cenu, pieprasījuma samazināšanos, izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valstu un Kopienas ražotājiem, tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

66. Izņemot strīdīgo izņēmumu attiecībā uz “tehnoloģiju attīstību”, neviens no šiem faktoriem nešķiet tāds, kas varētu radīt importa par dempinga cenām ietekmi. Konkrēti, tie neietekmē cenu, par kuru importētās preces ir pieejamas ES, kas ir faktors, kurš rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

21 — Skat. arī PTO Apelācijas iestādes ziņojumu “Japāna – Kompensācijas maksājumi par dinamiskās brīvpiekļuves atmiņām no Korejas” (WT/DS336/AB/R, kas pieņemts 2007. gada 17. decembrī, 261. un nākamie punkti) attiecībā uz 15.5. pantu Nolikumā par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem (OV 1994, L 336, 156. lpp.), kura noteikumi ataino Pamatregulas 3. panta 6. un 7. punkta noteikumus. Ziņojumā tika noraidīts viedoklis, ka subsīdiju ietekme ir jānošķir no subsidētā importa ietekmes, uzsverot, ka tas, ko nedrīkst piedēvēt šim importam, bija “jebkādi zināmi faktori, kas nav subsidēts imports” (267. punkts, izcēlums oriģināls).

67. Tā ir, ka tehnoloģiju attīstība, kas padara eksportējošo ražošanas nozari produktīvāku, var ietekmēt šo cenu. Tomēr, tā kā Kopienas ražošanas nozares produktivitāte (salīdzinot ar eksportējošās ražošanas nozares produktivitāti) ir ietverta nākamajā informatīvā saraksta punktā, tā nevar būt tehnoloģiju attīstības, uz ko šeit ir veikta atsauce, aspekts. Tāpēc es piekrītu Komisijai, ka vārdi “tehnoloģiju attīstība” nav jāinterpretē kā tādi, kas attiecas uz attīstību, kura ietekmē cenu līmeni, veicinot produktivitāti, bet drīzāk kā tādi, kas neatkarīgi no šādiem līmeņiem veicina uzlabotas preces pievilcību, salīdzinot ar iepriekšējo versiju, un tādējādi palielina pārdošanas apjomus. Acīmredzams piemērs ir secīgās mobilo telefonu tehnoloģiju “paaudzes”.

68. Pamatregulas 3. panta 7. punktā ietverto faktoru iedaba tādējādi apstiprina manu viedokli, ka paredzētā faktora veids ir tāds, kas rada zaudējumus Kopienas ražošanas industrijai veidā, kurš nav saistīts ar importu par dempinga cenām un jo īpaši neietekmē tā cenu līmeņus.

69. Otrkārt, vai spriedums lietā *Foshan Golden Step*²² atbalsta pretēju viedokli?

70. Es tā nedomāju. Tieši pretēji, es piekrītu Padomei, ka apstrīdētajā spriedumā Vispārējā tiesa, šķiet, ir nepareizi iztulkojusi savu agrāko judikatūru. Lietā *Foshan Golden Step* Kopienas ražošanas nozares zaudējumi ir radušies laika posmā, kad tika atcelti agrākie importa kvantitātes ierobežojumi. Prasītājs apgalvoja, ka importa apjoma pieaugums, kas nenovēršami radās, kad notika minētā atcelšana, nebūtu jāņem vērā, nosakot zaudējumus, ko attiecīgajā laikā radījis imports par dempinga cenām. Vispārējā tiesa secināja, ka, “ja iestādes konstatē, ka preces, kas līdz šim bija pakļauta kvantitātes ierobežojumiem, imports pēc minēto ierobežojumu darbības termiņa beigām ir pieaudzis, tās var ņemt vērā šo pieaugumu, novērtējot Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu [zaudējumus]”. Ja, kā šķiet saprātīgi, šo pieeju piemēro ietekmei uz cenu līmeņiem, ko izraisa agrāko maksājumu atcelšana, rezultātam ir jābūt tādam, ka jebkurš cenu samazinājums, kas noticis šī atcēluma dēļ, var tikt ņemts vērā, novērtējot zaudējumus, nevis tas jāuzskata par atsevišķu faktoru, kas arī rada zaudējumus. Šādi paši apsvērumi un secinājums ir ietverts spriedumā lietā *China footwear*²³.

71. Treškārt, vai ir kāda nozīme faktam, kā to uzsver *Gul Ahmed*, ka agrāko maksājumu atcelšana bija ES iestāžu “suverēna darbība”?

72. Es atkal uzskatu, ka nē, un savus iemeslus esmu izskaidrojusi iepriekš 59. un 60. punktā. ES iestāžu suverēna darbība nešaubīgi bija faktors, kas nebija dempinga, kurš ietekmēja importa par dempinga cenām cenu. Tas nebija faktors, kas nebija imports par dempinga cenām, kurš *pats par sevi* radīja Kopienas ražošanas nozarei zaudējumus.

73. Visbeidzot, vai apstrīdētais spriedums, ja tas tiktu atbalstīts, ietvertu absurdu un nepieņemamu rezultātu, kā to apgalvo Padome?

74. Padome būtībā norāda, ka tad, ja agrākā maksājuma atcelšana būtu jāuzskata par faktoru, kas nav imports par dempinga cenām, kurš rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei tajā pašā laikā, kad minētais imports, ES spēja piemērot turpmāku antidempinga maksājumu precēm, kurām bija beidzies agrākā antidempinga maksājuma darbības termiņš, būtu ierobežota, jo agrākā antidempinga maksājuma darbības termiņš būtu jāuzskata par tādu, kas ietekmē cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un attiecīgajiem zaudējumiem.

22 — Minēts iepriekš 14. zemsvītras piezīmē, it īpaši 134. punktā.

23 — Minēts 15. zemsvītras piezīmē.

75. Mani šis arguments pilnībā nepārliecina. Nav tā, ka rezultāts saskaņā ar tiesību normām noteikti būtu tik skarbs, kā to attēlojusi Padome. Ja agrāko antidempinga maksājumu darbības termiņa beigās būtu jāņem vērā, novērtējot cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Kopienas ražošanas nozarei nodarītajiem zaudējumiem, tas nenozīmētu, ka cēloņsakarība vienmēr būtu jālikvidē darbības termiņa beigās. Viss būtu atkarīgs no atbilstoša faktu izvērtējuma un pareizas cēloņsakarības attiecināšanas, kas hipotētiski radītu iespējamu jebkāda jauna maksājuma samazinājumu.

76. Tomēr tas, ka es šo Padomes izvirzīto argumentu neuzskatu par tik izšķirošu, nekādā ziņā neietekmē manis izdarīto secinājumu, ko esmu pieņēmusi, balstoties uz citiem pamatojumiem. Turklāt es uzskatu, ka Tiesai vajadzētu paturēt prātā šo argumentu, ja tai būtu pretējs uzskats. Ja Komisija un Padome šaubītos par savu iespēju atkārtoti piemērot antidempinga maksājumu situācijā, kad pēc iepriekšēja maksājuma darbības termiņa beigām sekotu jauns dempings, tās, iespējams, galvenokārt ievērojami mazāk vēlētos pieļaut, lai beidzas maksājumu darbības termiņš, ja vien tām nebūtu noteikti tas jādara.

77. Tāpēc mans viedoklis paliek nemainīgs, ka pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa kļūdījās, uzskatot, ka agrāko maksājumu atcelšana ir jāuzskata par atsevišķu faktoru, kas nav imports par dempinga cenām Pamatregulas 3. panta 7. punkta izpratnē.

78. Tāpēc es uzskatu, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ. Šādā gadījumā tiesvedības stadija ļauj šai tiesai pieņemt gala lēmumu par *Gul Ahmed* pirmajā instancē izvirzītā piektā pamata trešo daļu, kas attiecīgi būtu jāatceļ. Tomēr šī tiesa nevar lemt par jebkādiem citiem lūgumiem vai apgalvojumiem, kuri netika izskatīti pirmajā instancē. Tāpēc šī lieta būtu jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par pārējiem minētajiem pamatiem un apgalvojumiem.

Tiesāšanās izdevumi

79. Ja Tiesa piekrīt manam apelācijas sūdzības izvērtējumam, tad saskaņā ar Reglamenta 137., 138., 140. un 184. pantu, lasot tos kopā, *Gul Ahmed* – lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, – ir jāpiespriež atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus, bet Komisijai, kā personai, kas iestājas lietā, būtu jāsedz savi tiesāšanās izdevumi pašai. Atbilstošs izdevumu sadalījums pirmajā instancē tomēr būtu jānosaka no jauna Vispārējai tiesai, ņemot vērā tās spriedumu jautājumos, kas tai atdoti atpakaļ izskatīšanai.

Secinājumi

80. Tādēļ uzskatu, ka Tiesai:

- jāatceļ Vispārējās tiesas spriedums lietā T-199/04;
- jāatceļ *Gul Ahmed* piektā pamata trešā daļa minētajā lietā;
- jāatdod lieta atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par atlikušajiem *Gul Ahmed* izvirzītajiem pamatiem;
- jāpiespriež *Gul Ahmed* atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus un Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus šajā apelācijas lietā pašai un
- jāatliek lēmuma par pārējiem tiesāšanās izdevumiem pieņemšana.